

Thư Đức Giám quản - tháng 6 năm 2015

Tháng này, Đức Giám quản tiếp tục những suy tư về gia đình.
“Cuộc hành trình dương thế của Thánh Josemaria đầy tràn những giáo huấn yêu thương rằng chúng ta cần liên lý truyền bá bầu khí thánh thiện của gia đình Nagiarét.”

17-06-2015

Các con thân mến, nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con!

Cha nhận được thư của các con, trong đó các con kể cho cha nghe rất nhiều điều “tuyệt vời.” Các con cũng kể cho cha nghe về những chuyến hành hương của các con, mà qua đó cha muốn kết hợp chính mình mỗi ngày; khi đọc những chi tiết cụ thể ấy, cha muốn đồng hành cùng các con trong những cuộc kính viếng Mẹ Thiên Chúa và cũng là Mẹ chúng ta.

Với niềm vui và lòng tri ân vô hạn dâng lên Thiên Chúa và Mẹ chúng ta, lần đầu tiên trên khắp thế giới, chúng ta đã cử hành lễ nhớ Chân phước Alvaro del Portillo. Và trong vài tuần nữa, chúng ta sẽ lại cùng với rất nhiều người khắp nơi dâng lễ mừng kính Thánh Josemaria. 40 năm đã trôi qua kể từ khi Thiên Chúa gọi Đấng Sáng lập Giáo đoàn chúng ta về hưởng niềm vui Nước Trời vào ngày 26 tháng 6 năm 1975. Biết bao nhiêu ơn lành Ngài đã chuyển cầu cho chúng ta kể từ lúc đó! Và Ngài chắc chắn đã thực hiện lời hứa của mình:

“Trên trời Cha sẽ giúp các con được nhiều hơn.”

Trong số những hồng ân ấy, cha muốn dừng một chút để suy tư về thực tế đã và đang hiện diện trong Opus Dei ngay từ buổi đầu, và giờ đây là trách nhiệm của mỗi người chúng ta: đó là chuyển tải bầu khí ấm cúng của “gia đình nhỏ bé”, mà giờ đây đã trở nên rất đông đảo giữa lòng Hội Thánh. Trong năm Thánh Mẫu này, khi đặc biệt cầu nguyện cho cơ chế gia đình, chúng ta được mời gọi suy tư về một vài khía cạnh cụ thể của gia đình vốn phản chiếu bầu khí của Gia Đình Thánh Thiện của Đức Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse. Vì “chúng ta thuộc về gia đình đó”, như Cha thân yêu của chúng ta đã nói, khi nghĩ đến các Trung tâm của Hội và đến mọi gia đình Kitô hữu.

Chúa đã chọn chúng ta để đem đến cho những người khác Tình Yêu Thiên Chúa, niềm vui phục vụ, nỗ lực

đặc biệt để tìm thấy Chúa trong mỗi gia đình và nơi làm việc, nơi nảy sinh vô số hành vi tạ ơn mỗi ngày. Nhu cầu chăm lo những chi tiết vật chất củng cố bầu khí gia đình, vì tình yêu dành cho Chúa và tha nhân, có thể trở thành một cuộc đối thoại chiêm niệm thực sự. Khi nỗ lực chăm lo những công việc phục vụ nhỏ bé ấy, chính là lúc chúng ta xây dựng Hội Thánh, Opus Dei, và gia đình của mình.

Hành trình dương thế của Thánh Josemaria đầy tràn giáo huấn yêu thương rằng chúng ta cần liên lý truyền bá bầu khí thánh thiện của gia đình Nagiarét. Chúng ta hãy cùng suy gẫm về những khoảnh khắc khác nhau khi Cha chúng ta đáp lại tiếng Chúa gọi. Chúa đã muốn Ngài học những bài học đầu tiên của đời Kitô hữu, của niềm vui phục vụ tha nhân, khi sống cùng cha mẹ và các anh chị em. Cha mẹ của Thánh nhân là những người đầu tiên dạy Ngài cung

cách ứng xử Kitô giáo, một nền tảng rất quan trọng cho việc phát triển hài hòa và cân đối tính cách nhân bản và Kitô giáo cho thiếu nhi và thiếu niên.

Vào lúc khởi đầu của Opus Dei, Thánh Josemaira đã đích thân đảm đương mọi việc. Sau đó, trong lưu xá đầu tiên nằm trên đường Ferraz, với sự trợ giúp của một vài người trong số các con tinh thần của Ngài, Cha Thánh đã nỗ lực kiến tạo một bầu khí gia đình vui tươi giữa trăm bề thiếu thốn. Ngài đã mơ về tính toàn cầu của Hội cũng như bầu khí gia đình mà ngày nay chúng ta đang kiến tạo ở khắp nơi.

Sau đó, trong lúc xây dựng văn phòng trung ương của Opus Dei, với nỗ lực lớn lao của Cha Don Alvaro, Cha Thánh đã xác quyết: những bức tường này “có vẻ được xây bằng đá, nhưng thực chất được xây bằng tình yêu”. Quả thật, vô số lời cầu nguyện, hy sinh và công sức đã bỏ ra, trong

mối quan tâm đến từ chi tiết nhỏ nhất, khi nghĩ đến những người sẽ đến ở đây sau này. Gương sáng và lời nói của Cha Thánh là trường học tốt nhất cho mọi người, và đặc biệt cho nữ giới trong Hội, những người chịu trách nhiệm chăm lo công việc hành chánh trong các Trung tâm.

Cha chúng ta đã ám chỉ tới tầm quan trọng xã hội lớn lao của công việc nội trợ, xem nó như một yếu tố vô cùng thiết yếu của các hoạt động tông đồ của Opus Dei. “Mọi việc tông đồ của chúng ta sẽ gãy đổ nếu những người nữ không thực hiện các công việc hành chánh với tinh thần chuyên nghiệp, với ý thức siêu nhiên, với niềm vui và nỗ lực của các nghệ nhân, những người ý thức rằng họ đang phục vụ Thiên Chúa, và rằng Thiên Chúa đang nhìn họ với ánh nhìn trù mẫn, đầy yêu thương.” [1]

Chúng ta cũng bày tỏ lòng biết ơn Bà Nội và Cô Carmen [mẹ và chị của

Thánh Josemaria], vì sự trợ giúp kiên trì hai người đã dành cho các thành viên nữ đầu tiên của Opus Dei. Từ đó, như một tia lửa đốt cháy mọi thứ nó chạm đến, cung cách hành động ấy đã lan truyền tới hàng ngàn, hàng ngàn gia đình khắp nơi.

Cha dám nói rằng, phần lớn những khủng hoảng buồn thảm đang gây ra bao phiền muộn cho xã hội hôm nay đều bắt nguồn từ sự bỏ bê gia đình. Nếu những người cha, người mẹ, và những người con chú ý quan tâm hơn đến gia đình, vui vẻ nhận lấy trách nhiệm cho vô số những công việc không tên, thì tinh thần nhân bản sẽ được cải thiện; đức bác ái chân thực mà Đức Kitô dạy chúng ta sẽ được lan truyền, và giúp tránh được nhiều nguyên nhân mâu thuẫn.

Không ai tự cho mình quyền khỏi phải thực thi nỗ lực này. Các người cha cũng thế, cho dù có nhiều vấn đề cần quan tâm trong việc làm, họ

cũng cần nhận lấy trách nhiệm trong những lãnh vực này, góp phần vào việc chăm sóc gia đình. Như Thánh Josemaria viết, các bậc cha mẹ không bao giờ được quên rằng “bí quyết hạnh phúc hôn nhân nằm trong những công việc hằng ngày, không phải trong những giấc mơ hảo huyền. Nó nằm trong việc khám phá ra niềm vui ẩn giấu khi trở về nhà vào mỗi tối, trong mỗi dây tình cảm với con cái, trong những công việc thường nhật mà cả nhà cùng làm; trong tính hài hước khi đối diện với những khó khăn phải gánh lấy bằng một tinh thần thể thao; trong việc tận dụng hiệu quả nhất các phương tiện của xã hội văn minh để nuôi dạy con cái, để làm cho nhà cửa vui tươi và cuộc sống đơn giản hơn.” [2]

Con cái, trai cũng như gái, càng lớn, càng cần phải biết nghiêm túc làm việc nhà. Như thế, chúng sẽ “học cách lãnh nhận trách nhiệm đối với gia đình. Chúng trưởng thành qua

việc chia sẻ, hy sinh. Chúng lớn lên qua việc trân quý giá trị của những món quà nhận được.” [3] Hơn nữa, “tình huynh đệ trong gia đình được tỏa sáng cách đặc biệt trong sự quan tâm, nhẫn nại, tình yêu trọn vẹn dành cho những đứa bé nhỏ nhất, yếu ớt nhất, hay những em bị mắc bệnh hay bị khuyết tật thể chất. Có vô số anh chị em đã làm như thế trên khắp thế giới, và có lẽ chúng ta không thể đánh giá hết lòng quảng đại của họ.” [4]

Cha không quên đề cập ở đây rằng cha hết lòng tạ ơn Chúa về những nỗ lực đặc biệt của các con, nam cũng như nữ, trong việc chăm sóc các bệnh nhân. Mỗi chúng ta phải học cách biến những việc nhỏ nhất vật chất ấy thành lời cầu nguyện, những thứ không chỉ đơn thuần là vật chất. Ở lại với Chúa Giêsu, thấy Chúa Giêsu nơi tha nhân, trong những người đau khổ, phải trở thành điều “tự nhiên” đối với chúng ta, trong sự liên kết

chặt chẽ – như Cha chúng ta từng nói – giữa siêu nhiên và tự nhiên, trong một đời sống thống nhất.

Chúng ta không bao giờ được xem nhẹ niềm khao khát hằng ngày là được thấy mỗi Trung tâm, mỗi gia đình trở thành sự nối dài của gia đình Nagiarét, trở nên một sự nâng đỡ và nương tựa cho vô số các linh hồn... ngay cả khi chúng ta mỗi một. Chúng ta có thể suy nghĩ và sai lầm thốt lên rằng: “Ôi lạy Chúa, sao lúc nào cũng vậy...” Không phải lúc nào cũng vậy, nếu người ta làm với nhiều tình yêu hơn.

Hãy nói với Chúa: Lạy Chúa Giêsu, chúng con không thể và cũng không muốn sống những ngày không có Chúa. Xin cho chúng con noi theo quãng đời ẩn dật 30 năm mà Chúa đã sống ở Nagiarét; cũng như noi gương Cha Thánh Josemaria đã tự mình chăm lo những công việc hành chánh trong lưu xá đầu tiên. Chúng ta hãy

chân thành tìm cách mang lại chiều kích siêu nhiên và nhân bản trong mọi việc chúng ta làm, trong từng nhiệm vụ cụ thể.

Điều tốt lành chúng ta có thể làm cho tha nhân, cho dù có vẻ là những việc “lặt vặt”, cũng trở nên rất vĩ đại.

Trước tiên, vì giờ này qua giờ khác, Chúa Giêsu ở rất gần chúng ta: Người ở gần bên ta và ta phải ở bên Người.

Ngoài ra, chúng ta đừng quên sự hoàn hảo khi chúng ta làm những việc nhỏ nhất hằng ngày này sẽ mang lại hiệu quả cho cả Hội Thánh và Giáo đoàn, ngay bây giờ và trong tương lai, nhờ máu nhiệm các Thánh thông công.

Bằng tâm trí, chúng ta hãy thường xuyên lui tới Nagiarét, đến nơi mà Đức Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse đã sống. Giữa những bức tường của mái ấm đó, trong tình bằng hữu của 3 Đấng với hàng xóm láng giềng, trong các cuộc trò chuyện của 3

Đấng, một sợi dây vững chắc đã nối kết trời với đất. Đó cũng mỗi dây liên kết chúng ta phải thắt chặt tại nơi chúng ta sống và làm việc. Tất cả mời gọi chúng ta đi vào cuộc trò chuyện sâu sắc với Chúa chúng ta và giúp tha nhân thăng tiến trong niềm vui và bình an trên mọi nẻo đường của cuộc sống.

Không ít người, khi nhìn các công việc hành chánh trong các Trung tâm của Hội, hay chiêm ngắm sự bình an hiện diện nơi các gia đình của các thành viên Hội, đã thốt lên: Quả là Thiên Chúa hiện diện nơi đây. Quả đúng vậy. Thiên Chúa trông cậy vào chúng ta, ngay cả khi ta cảm thấy mệt mỏi, hoặc thậm chí là khô khan. Khi ấy, hãy thưa với Chúa: Lạy Chúa, con dâng Ngài mỗi mệt này; con muốn dựa vào Ngài nhiều hơn để phục vụ tha nhân.

Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse đã thi hành trọn vẹn mọi bốn

phận của mình, ngay cả những việc nhỏ bé nhất, bằng một tình yêu đã mang lại cho mái ấm khó nghèo ấy một hương vị yêu thương và vui tươi; Ba Đấng đã mang lại cho mái nhà nghèo nàn vật chất ấy sự giàu có về mặt siêu nhiên và nhân bản. Chúng ta cũng hãy làm như thế, hãy sống 24 giờ mỗi ngày trong sự hiện diện của Thiên Chúa, để đưa thế gian đến gần thiên đàng và mang thiên đàng đến gần thế gian hơn.

Cha cũng muốn nhắc các con về những ngày lễ trong tháng 6: Lễ Mình Máu Thánh Chúa, Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, Lễ Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ... Các con hãy chuẩn bị mừng những lễ này, kết hợp mật thiết với Thánh Josemaria. Chúng ta tiếp tục cầu nguyện cho Đức Thánh Cha và những người giúp đỡ Ngài: dịp đại lễ sắp đến mừng 2 Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô cho chúng ta cơ hội gia tăng lời cầu nguyện cho Ngài. Xin hãy tiếp tục kết liên mật

thiết với các ý nguyện của cha. Với ơn Chúa giúp, Cha sẽ luôn ở bên các con.

Trong niềm vui lớn lao, cha muốn nhắc đến lễ truyền chức linh mục vừa qua: trong những ngày đó, chúng ta đã sống tinh thần hiệp nhất cao độ, và có thể nói rằng: *quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum!* [5] Ngọt ngào tốt đẹp lắm thay, anh em được sống vui vầy bên nhau!

Với tất cả lòng yêu mến, cha chúc lành cho các con.

Cha của các con,

+ Javier

Roma, 1 tháng 6 năm 2015

Ghi chú:

[1] Thánh Josemaría, Ghi chép trong một buổi họp mặt các gia đình, 25/05/1974.

[2] Thánh Josemaría, *Trò chuyện*, số 91.

[3] Đức Giáo Hoàng Phanxicô, Huấn từ ở buổi triều yết chung, 11/02/2015.

[4] Đức Giáo Hoàng Phanxicô, Huấn từ ở buổi triều yết chung, 18/02/2015.

[5] Tv 132 [133],1.